



สรุป และข้อเสนอแนะ

ชาวจีนไหหลำในประเทศไทยเป็นชาวจีนที่มาจากเกาะไหหลำ มีการอพยพมาจาก ไท-โซ่ว ชาวจีนไหหลำจะเป็นผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษในการประมงและการต่อเรือ จึงดึงพวก ชาวไหหลำให้มาอยู่ตามริมแม่น้ำสายต่างๆ และความถนัดในการทำโรงเลื่อยทำไม้พวกเหล่านี้ไป ทำป่าไม้สักทางภาคเหนือ จึงได้เห็นการตั้งโรงเลื่อยของพวกพ่อค้าไม้แปรรูปของชาวไหหลำอยู่ ทางภาคเหนือ เช่น ลำปาง เรื่อยลงมาจนถึง นครสวรรค์ซึ่งจะเป็นชุมชนไหหลำที่มีจำนวนมาก โดยเฉพาะที่ปากน้ำโพ และอยู่ต่อเรือของชาวไหหลำที่ทำฟ้อ นอกจากนี้ยังมีชาวไหหลำเป็นพ่อค้า สินค้าพื้นเมืองตามแควต่างๆ ของแม่น้ำเจ้าพระยา ดังนั้นชุมชนไหหลำมักอาศัยกระจัดกระจายไป ทั่วประเทศชาวจีนไหหลำมักจะอาศัยในเขตชายฝั่งทะเล และบริเวณที่ลุ่มแถบแม่น้ำสายใหญ่ๆ มีการตั้งหลักแหล่งชาวจีนในทุกๆ เมือง ตั้งแต่ชายฝั่งทะเลด้านอ่าวตั้งแต่ตราดชายฝั่งตะวันออก เฉียงใต้สุดมาถึงไทรบุรี ทางใต้สุดในประเทศไทยตอนล่าง หลักแหล่งชาวไหหลำตั้งอยู่บริเวณ แม่น้ำบางปะกง เรื่อยมาถึงปราจีนบุรี ตั้งแต่แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำท่าจีนมาจนถึงปากน้ำโพ และตั้งแต่แม่น้ำแม่กลองจนถึงกาญจนบุรี โดยเฉพาะปากน้ำโพจะเป็นที่อาศัยของชาวไหหลำอย่าง หนาแน่น

ชาวจีนจะรวมกันเป็นครอบครัวมีลักษณะเป็นแบบครอบครัวขยาย (Extended Family) มีสมาชิกหลายคนจะให้ความสำคัญกับฝ่ายชายซึ่งเป็นผู้สืบสกุล ในครอบครัวจะนิยมบุตร ชายมากกว่าบุตรสาว สถานภาพผู้หญิงจึงด้อยกว่าชาย ไหลำจะยึดเหนี่ยวระบบเครือญาติมาก ในหมู่เครือญาติจะทราบว่าคนใดเป็นผู้มีอาวุโสก็ดูจากชื่อของบุคคลนั้น ชื่อของชาวจีนไหหลำ ประกอบด้วย 3 พยางค์ ภายในชื่อจะบ่งบอกถึงชั้นชั่วอายุคนๆ นั้น พยางค์แรกจะเป็นชื่อสกุล พยางค์ที่สองบ่งบอกถึงชั้นชั่วอายุ พยางค์สุดท้ายบ่งบอกถึงชื่อตัวเอง

ชาวจีนมีขนบธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อ นับถือคำสอนขงจื้อ และพุทธศาสนา  
มหายาน จากระบบความเชื่อทั้งสองได้ถูกผสมกลมกลืนเป็นระบบความเชื่อของชาวจีนทั่วไป

สาเหตุของการรวมกลุ่มของชาวจีน พบว่าสืบเนื่องมาจากความต้องการความช่วยเหลือ  
ความคุ้มครอง ความมั่นคงด้านจิตใจ และความผูกพันกับระบบโครงสร้างทางสังคมและเครือญาติ  
จากพื้นฐานเหล่านี้ทำให้เกิดสมาคมต่างๆ มากมาย มีชาวจีนอพยพเข้ามามาก ผลที่ตามมาคือ  
การก่อตั้งเป็นชุมชนชาวจีน และเกิดการรวมตัวในรูปแบบต่างๆ กัน ปรากฏว่าตั้งแต่ราชวรัชสมัย  
รัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ มีชาวจีนในสังคมไทยได้รวมตัวเป็นสมาคมลับอั้งยี่ ซึ่งเป็นรูป  
แบบองค์กรที่สืบทอดมาจากสมาคมลับต่อต้านแมนจูในสมัยรัชการที่ 5 รูปแบบของสมาคมลับอั้งยี่  
เริ่มไม่สอดคล้องกับยุคสมัย ทำให้สมาคมลับอั้งยี่เสื่อมอิทธิพลลง และได้รับการปราบปรามจาก  
รัฐบาลไทยในสมัยต่อๆ มา ทำให้สมาคมลับเหล่านี้ต่างปิดตัวเองไป และกลายเป็นสมาคม  
ชาวจีนที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะพบเห็นได้โดยแบ่งสมาคมต่างๆ ออกเป็นกลุ่มได้ดังนี้ สมาคม  
เชื้อสกุล สมาคมการกุศล สมาคมอาชีพและธุรกิจ สมาคมท้องถิ่น หรือสมาคมภาษาพูด สมาคมไต้หวัน  
จัดเป็นสมาคมการกุศลแห่งหนึ่ง จุดกำเนิดของสมาคมไต้หวันเกิดจากการรวมตัวของสโมสรวัยบัวบานเต้  
และสโมสรแข่งค่าว ทั้ง 2 สโมสรเป็นกลุ่มอาชีพ ทั้งนี้สโมสรวัยบัวบานเต้จะเป็นกลุ่มชาวจีนไหหลำ  
ผู้มีอาชีพบริการ เช่น ด้านโรงแรม ผู้ประกอบอาหาร พนักงานเดินโต๊ะ สโมสรนี้จะทำหน้าที่  
ช่วยเหลือสมาชิกที่มาใหม่ให้ได้รับการเรียนรู้อาชีพ และฝากงานให้ทำอีกทั้งเป็นธุระในเรื่อง  
ที่อยู่อาศัยอีกด้วย สโมสรนี้ทำหน้าที่คล้ายกับสถาบันฝึกอาชีพให้สมาชิกเป็นการสร้างเอกลักษณ์  
ชาติพันธุ์ด้านอาชีพ สโมสรแข่งค่าวจะมีสมาชิกเป็นผู้ใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่ ในปัจจุบันนี้เอกลักษณ์  
ชาติพันธุ์ด้านอาชีพของชาวไหหลำยังคงเหลืออยู่ให้เห็น โดยเฉพาะในรุ่นชาวจีนสูงอายุ แต่ลูก  
หลานจีนไหหลำที่เกิดในประเทศไทย เอกลักษณ์ชาติพันธุ์อาชีพได้ถูกผสมผสานไป เนื่องจากระบบ  
การศึกษาไทยได้เปิดกว้าง สถาบันการศึกษาจึงเป็นผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดวิชาชีพด้านต่างโดยทำหน้าที่  
แทนสโมสรดังกล่าวไป ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองยุติลง สโมสรทั้งสองได้รวมตัวกัน และ  
ได้ก่อร่างสร้างตัวเป็นสมาคมไต้หวันแห่งประเทศไทยในที่สุด ซึ่งสมาชิกไม่จำกัดกลุ่มอาชีพอีกต่อ  
ไป จะพบสมาชิกหลากหลายในทุกแขนงอาชีพ

สมาคมภาษาพูดต่างๆ โดยเฉพาะสมาคมไทหน้าแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาคมภาษาพูดของชาวจีนไหหลำได้มีความสำคัญในกลุ่มชาติพันธุ์ วัดอุปประสงค์ข้อยหนึ่งของสมาคม เพื่อจัดดำเนินการอันเกี่ยวกับวัฒนธรรม การศึกษาสมาคมไทหน้าได้ดำเนินการก่อตั้งโรงเรียนจีนขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2464 โดยคณะพ่อค้าชาวจีนไหหลำ นำโดย นายโกศล ฮุนตระกูล (บ่วนตึกแห่ง) พร้อมกับคณะพ่อค้าอีกหลายท่าน ได้ดำเนินการเปิดสอน เมื่อวันที่ 10 มีนาคม พุทธศักราช 2464 โดยใช้ชื่อโรงเรียนเป็นภาษาจีนไหหลำว่า "โรงเรียนยกหมิ่น" การก่อตั้งโรงเรียนนี้เพื่อธำรงเอกลักษณ์ชาติพันธุ์ ภาษาจีนที่ใช้สอนในสมัยนั้นเป็นภาษาจีนไหหลำ สมาคมไทหน้าได้อาศัยโรงเรียนในการขัดเกลาทางสังคมให้บุตรหลานชาวจีน แรก ตั้งในปี พ.ศ.2464 มีนักเรียน 19 คน หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) เป็นหลักสูตรที่ใช้ เป็นแนวการเรียนการสอนในโรงเรียนยกหมิ่นกงสวย ทางรัฐบาลโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการผสมกลมกลืนชาวจีนให้เป็นไทย เนื้อหาหลักสูตรถูกกำหนดวัตถุประสงค์อย่างแจ่มชัด ที่ต้องการอนุรักษ์มรดกไทยในด้านภาษา วัฒนธรรม ชนบธรรมนิยมจารีตประเพณี ปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกให้เป็นคนไทย โรงเรียนยกหมิ่นกงสวย จึงได้มีบทบาท 2 ลักษณะ นั่นคือ บทบาทในการธำรงเอกลักษณ์ชาติพันธุ์ และในขณะเดียวกันก็ได้ก่อให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมด้วย ในด้านบทบาทในการผสมผสานทางวัฒนธรรม กิจกรรมของสมาคมในด้านการศึกษาก็จำกัดโดยนโยบายของรัฐบาล เช่น หลักสูตรประถมศึกษาพ.ศ.2521 และหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ทางโรงเรียนยกหมิ่นกงสวยใช้อยู่ในปัจจุบัน เนื้อหาของหลักสูตร มีวัตถุประสงค์แจ่มชัดที่ต้องการให้เยาวชนรู้ภาษาไทย อ่านออกเขียนได้ เข้าใจชนบธรรมนิยมประเพณี คติความเชื่อ บรรทัดฐานทางสังคม และวัฒนธรรมไทย ก่อให้เกิดความภูมิใจในมรดกอันล้ำค่าทางวัฒนธรรมไทย โดยแสดงออกมาในรูปของเนื้อหา

รูปแบบของการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่พบเห็นได้ในโรงเรียน

1. สภาพห้องเรียน จะมีลักษณะบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์แห่งโรงเรียนจีน ผสมผสานกับเอกลักษณ์ไทย กล่าวคือ จะมีป้ายชื่อที่มีอักษรภาษาจีน และภาษาไทย นักเรียนจะนั่งเป็นคู่ๆ เพื่อจะได้มีการช่วยเหลือด้านการเรียนกันและกัน ซึ่งเป็นแนวความคิดจัดห้องเรียนตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

2. การผสมผสานเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย ด้วยการปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักสัญลักษณ์ร่วม (Collective Symbol) เช่น ธงชาติ มีการสวดมนต์ด้วยภาษาบาลี และด้วยการเชิดธงชาติไทยขึ้นสู่ยอดเสา นอกจากนี้ยังมีการอบรมปลูกฝังให้รู้จัก สัญลักษณ์ทางสังคม (Social Symbol) เช่น สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมแบบไทย ด้วยการยกมือไหว้ผู้ใหญ่ ในเนื้อหาของหลักสูตรสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หลักสูตรสร้างเสริมลักษณะนิสัย ครูผู้สอนได้มีส่วนในการปลูกฝังวัฒนธรรมไทยได้เป็นอันมาก

3. มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร เช่นกิจกรรมบอร์ดผาผนัง ซึ่งเป็นการนำเอาภาพชีวิตบุคคลสำคัญของไทย ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมไทย นำมาบรรยายพร้อมรูปนักเรียนจะได้รับความรู้จากกิจกรรมนอกหลักสูตรนี้ โดยได้ไปค้นคว้าความรู้จากครูผู้สอนและผู้ปกครองหรือจากห้องสมุด

ในขณะที่กิจกรรมของสมาคมคือ โรงเรียนจีนได้มีส่วนในการผสมผสานวัฒนธรรมเหล่านี้ให้กับเยาวชน ในขณะที่เดียวกันจุดมุ่งหมายของโรงเรียน และของสมาคมที่ต้องการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมจีนไว้ให้ชนรุ่นหลังเพื่อจะได้มีการสืบทอดมรดกวัฒนธรรมนี้ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากสังคมไทย การธำรงเอกลักษณ์วัฒนธรรมจีนที่สำคัญคือ การเปิดการสอนภาษาจีนชั้น ภาษาจีนเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของชาวจีน นอกจากภาษาแล้วยังมีการปลูกฝังแนวคิดปรัชญาขงจื้อ เช่น แนวคิด หั้ว ยี่ เหยียน ลื่อ มารยาท เที่ยงธรรม ไม่คดโกง ละอายใจ พร้อมเสริมสร้าง ปลูกฝังความเข้าใจในประเพณีจีนบางอย่าง เช่น ประเพณีตรุษจีน สารทจีน เซ็งเม้ง ซึ่งสามารถเห็นรูปลักษณะของการพยายามธำรงเอกลักษณ์วัฒนธรรมจีนได้

รูปแบบของการพยายามธำรงเอกลักษณ์วัฒนธรรมจีนที่พบเห็นได้ในโรงเรียน

1. การพยายามรักษาชื่อโรงเรียนให้มีความเป็นจีน ในปัจจุบันโรงเรียนอนุบาลกุ๊กไก่เป็นชื่อภาษาจีนกลางซึ่งแปลว่า "ประชาชนตั้งโรงเรียนขึ้นเพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชน" นอกจากนี้ยังมีป้ายชื่อโรงเรียน ป้ายชั้นเรียน ป้ายชื่อ สถานพยาบาลซึ่งอยู่ชั้นล่างของตึกโรงเรียน ป้ายสมาคมเป็นภาษาจีน

2. การพยายามรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นจีน ทางครูจะตั้งชื่อรองให้นักเรียนเป็นภาษาจีน ชื่อภาษาจีนนี้จะใช้ในการส่งมอบกับกลุ่มชาวจีนด้วยกันจนกระทั่งเติบโตขึ้น ทำให้เกิดความรักในระบบเครือญาติ ระบบเครือญาติจะเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการสืบต่อประเพณีและวัฒนธรรมจีน เนื่องจากประเพณีและวัฒนธรรมจีนเกิดขึ้นจากความผูกพันกับครอบครัวและเครือญาติ ตั้งอยู่บนคำสอนของขงจื้อที่ให้มีความกตัญญูต่อบุคคล เช่น บิดา มารดา ครูอาจารย์ พระมหากษัตริย์ ถ้าบิดามารดามีชีวิตให้เลี้ยงดูท่านแต่ถ้าท่านจากไปให้ทำบุญนำอาหารกราบไหว้ ประเพณีเหล่านี้จึงเกิดขึ้น และดำรงอยู่สืบทอดมาจนทุกวันนี้

3. จัดให้มีการสอนวัฒนธรรมจีน เช่น ให้มีการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ในด้านภาษาซึ่งเป็นมรดกวัฒนธรรมของจีนที่สำคัญ

4. จัดกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างกลุ่มภาษาพูดต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรมกีฬาสัมพันธ์ ซึ่งจะจัดขึ้นทุกวันที่ 28 กุมภาพันธ์ของทุกปี ซึ่งเป็นวันขงจื้อทำให้ระลึกถึงคำสอนของขงจื้อ ซึ่งล่วงลับไปแล้ว 2544 ปี กิจกรรมนอกหลักสูตรเหล่านี้ ได้แก่ การแข่งกีฬาระหว่างโรงเรียนจีน การแข่งการเขียนบทกวีจีนด้วยปากจีน การประกวดร้องเพลง และร้านาฏศิลป์จีน เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการพยายามธำรงเอกลักษณ์วัฒนธรรมจีนไว้ และทำให้เกิดความสามัคคีระหว่างกลุ่มภาษาพูดของชาวจีนในประเทศไทยขึ้น

ดังนั้นบทบาทของสมาคมไต้หวันแห่งประเทศไทย จึงมีส่วนสำคัญในธำรงเอกลักษณ์วัฒนธรรมจีน และในขณะที่เดียวกันก็ผสมผสานวัฒนธรรมไปพร้อมๆ กัน

### ข้อเสนอนี้

ในการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้ศึกษาคควรมีความละเอียดรอบคอบในการเก็บข้อมูล ด้วยใจเป็นกลาง ไม่มีอคติต่อกลุ่มชาติพันธุ์นั้นๆ เพราะหาไม่แล้วข้อมูลที่เก็บได้มาอาจจะผิดพลาดได้ด้วยใจไม่เป็นกลาง ผู้วิจัยจึงอยากจะเน้นในจุดนี้ให้มาก ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อน

ในการศึกษาบทบาทของสมาคมไต้หวัน ในกรณีศึกษาโรงเรียนจีนไต้หวันครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ในห้องเรียนของครูไทยและครูจีน นโยบายของสมาคมและของโรงเรียน หลักสูตรประถมศึกษาที่ทางโรงเรียนนี้ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 และหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) โดยเฉพาะการเรียนการสอนของครูในห้องเรียน ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนผู้วิจัยต้องอาศัยการสังเกตอย่างมาก ในการศึกษาคครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะไว้ ๓ ทิศ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาในเรื่องนี้ต่อไป

1. เตรียมตัวให้พร้อม ก่อนที่จะเข้าไปศึกษาในสมาคมควรที่จะทำความเข้าใจในกลุ่มชาติพันธุ์นั้นๆ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาและมีวัฒนธรรมเฉพาะ ระยะเวลาที่จะศึกษาถึงบทบาทโรงเรียนจำเป็นต้องใช้เวลานานพอสมควรในการเก็บข้อมูล ควรติดตามการเรียนการสอนทุกชั่วโมงของครูแต่ละคน

2. ควรศึกษาวิจัยกิจกรรมด้านอื่นๆ ของสมาคมไต้หวันนอกเหนือจากโรงเรียนจีน นอกจากนั้นควรวิจัยเกี่ยวกับจีนกลุ่มอื่น เช่น แคะ กวางตุ้ง ฮกเกี้ยน เพื่อพิจารณาบทบาทในการอ้างเอกลักษณ์ชาติพันธุ์กับการผสมผสานทางวัฒนธรรม โดยเปรียบเทียบกับโรงเรียนมิชชันนารีในการขัดเกลาทางสังคมและผสมผสานทางวัฒนธรรม

ส่วนในด้านที่เกี่ยวกับบทบาทสมาคมไต้หวัน กรณีศึกษาโรงเรียนจีนไต้หวันนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษามาเป็นระยะเวลาพอสมควร จึงอยากที่จะเสนอแนะ ซึ่งคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อสมาคม และชาวจีนไต้หวัน จึงขอเสนอแนะดังนี้

1. สมาคมน่าจะสร้างกิจกรรมที่มีส่วนในการธำรงเอกลักษณ์ชาติพันธุ์ และสร้างความกลมเกลียวกันระหว่างชาวจีนไต้หวัน ทั้งในประเทศและนอกประเทศ สมาคมจึงควรเป็นแกนนำของชาวจีนไต้หวัน เช่น การรื้อฟื้นวันวัฒนธรรมจีน ภาษาจีนไต้หวัน โดยอาศัยโรงเรียนจีนเป็นสถานเผยแพร่วัฒนธรรมจีนออกไปสู่สังคม

2. ปัจจุบันสมาชิกสมาคมไต้หวันส่วนใหญ่มักเป็นชายจีนสูงอายุ ซึ่งนับวันมีแต่จะล้มหายตายจาก ถือว่าสมาชิกเป็นฐานกำลังของสมาคม ถ้าสมาคมมีสมาชิกเป็นจำนวนมาก ก็จะทำให้มีฐานมั่นคงแข็งแรง เพราะว่าสมาชิกเป็นผู้ร่วมในกิจกรรม จึงน่าจะดึงคนหนุ่มสาวให้เข้าร่วมในกิจกรรมให้มากขึ้น โดยที่ให้มีการอาสาสมัครเยาวชนในแขนงวิชาชั้นต่างๆ เช่น ด้านกฎหมายจัดให้มีการบริการสังคม แนะนำช่วยเหลือแก่ผู้เดือดร้อน โดยให้เยาวชนผู้มีความรู้ด้านกฎหมายเป็นผู้ให้คำปรึกษา ด้านการแพทย์ ให้มีการอาสาสมัครของแพทย์ ในการช่วยเหลือเยียวยาเจ็บไข้ได้ป่วยของประชาชน กิจกรรมเหล่านี้ก็จะเป็ประโยชน์ต่อสังคมด้วย และที่สำคัญคือ เป็นการรวบรวมสมาชิกชาวจีนทั้งหลายที่กระจัดกระจายให้มารวมกัน และเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับสมาคมทำให้รัฐบาลมีมุมมองที่ดีต่อสมาคม

3. ควรให้มีการเปิดสอนภาษาจีนไต้หวันให้แก่ผู้สนใจทั่วไป ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีสถาบันที่ไหนที่สอนภาษาจีนไต้หวัน ซึ่งนับวันมีแต่จะสูญหายไป อีกทั้งเป็นการฟื้นฟูเอกลักษณ์วัฒนธรรมด้วย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอนาคตของสมาคมจีน มีแนวโน้มของการค่อยๆ เสื่อมสลาย โดยปราศจากกลุ่มทางที่จะรุ่งเรืองกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหรือในอดีตได้ เนื่องจากสภาพการณ์ที่เป็นปัจจัยมูลเหตุของการเกิดสมาคมจีนกับสภาพการณ์คงอยู่ในปัจจุบันไม่เหมือนกัน ปัจจัยต่างที่เป็นมูลเหตุให้เกิดสมาคมจีนขึ้นมาในอดีตได้ผุดผ่องไปจากเดิม ประกอบกับการขาดชนชาวจีนไต้หวันที่จะไปเป็นส่วนสืบเนื่องรับผิดชอบอีกด้วย ทั้งนี้เพราะมีความโน้มเอียงไปเป็นไทยแล้ว ความเป็นจริงที่ปรากฏขึ้นมาเช่นนั้น นับว่าเป็นนิมิตดีสำหรับประเทศไทยในอันที่จะไม่ต้องเผชิญกับความยุ่งยากบางประการเกี่ยวกับปัญหาชนกลุ่มน้อย เป็นที่น่าชมเชยว่านโยบายของรัฐบาลไทยที่ดำเนินต่อการผสมกลมกลืนชนกลุ่มน้อย โดยเฉพาะชาวจีนนี้โดยส่วนรวมแล้วถือได้ว่าประสบกับความสำเร็จด้วยดีที่ใช้วิธีการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขไม่ได้ใช้กำลังรุนแรง เข้าบังคับเหมือนอย่างในอดีตที่ผ่านมา

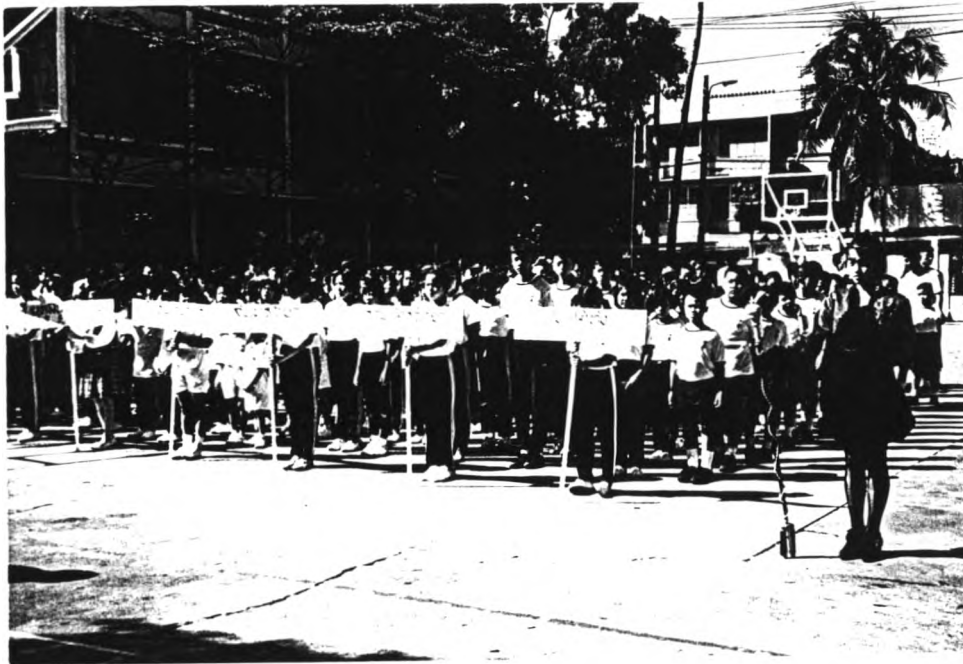
ซึ่งเราทราบกันดีว่าในสมัยรัฐบาล จอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้ส่งเสริมลัทธิชาตินิยม และได้ดำเนินนโยบายกีดกันคนต่างชาติ ทำให้เกิดการต่อต้านจากชาวจีนซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยที่ใหญ่ที่สุดเกิดความวุ่นวายกระทบต่อเสถียรภาพความมั่นคงของชาติ และเป็นการทำลายความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทย-จีนที่มีมาช้านาน เพราะฉะนั้นการที่จะหันกลับไปใช้ลัทธิชาตินิยมกันใหม่หรือการพยายามสร้างนโยบายบางอย่างในเชิงกีดกัน โดยมิได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบและปราศจากการคำนึงข้อเท็จจริงอย่างดั่งแก่แล้ว ย่อมจะเป็นผลให้สภาพการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางอื่นได้





ภาพที่ 1-2 เป็นภาพงานกีฬาสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน สะท้อนถึง ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน





ภาพที่ 3-4 เป็นภาพตัวแทนของโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนต่างๆ ในวันกีฬาสัมพันธ์





ภาพที่ 5 เป็นภาพตัวแทนนักศึกษาโรงเรียนยุหนิงกงสวย



ภาพที่ 6-7 เป็นภาพคณะกรรมการจัดงานกีฬาสัมพันธ์





ภาพที่ 8-9 เป็นภาพการแข่งขันกีฬาสัมพันธ์ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในกลุ่มโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน





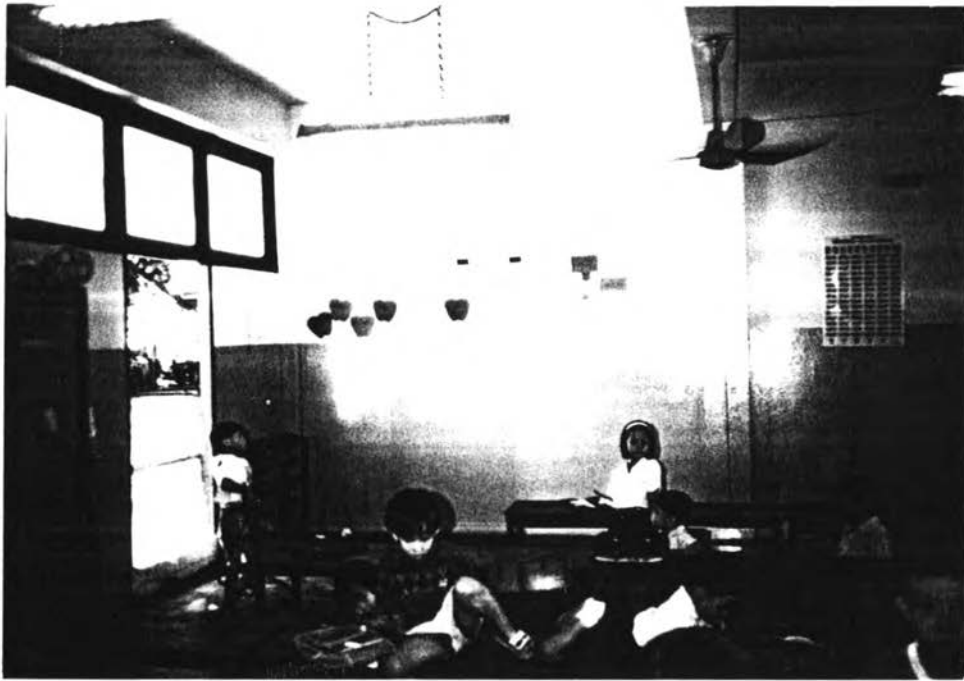
ภาพที่ 10 เป็นภาพนักกีฬาที่ชนะเลิศ



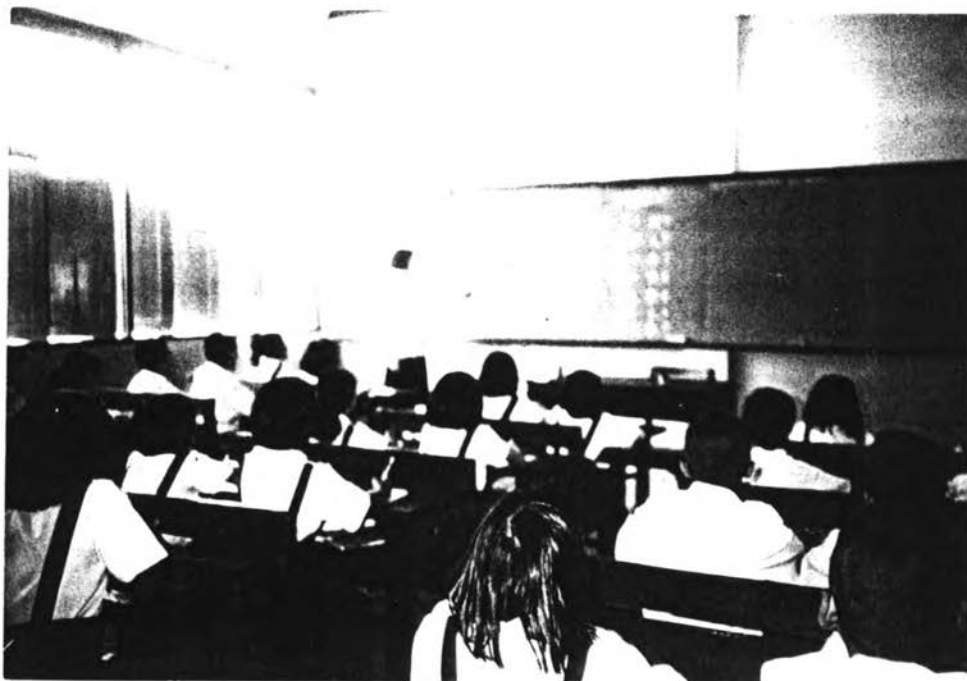
ภาพที่ 11 เป็นภาพนักกีฬาถ่ายภาพร่วมกับครูใหญ่ฝ่ายจีนโรงเรียนยู่หมินกงสวย



ภาพที่ 12 เป็นภาพครูใหญ่ฝ่ายจีนโรงเรียนยู่หมินกงสวยซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าครูใหญ่ฝ่ายจีนมีบทบาทในการจัดงานกีฬาสัมพันธ์ เนื่องจากการร่วมตัวสร้างความสามัคคีในหมู่โรงเรียนเอกชนเพื่อการสอนภาษาจีน



ภาพที่ 13 เป็นภาพแสดงห้องเรียนชั้นอนุบาลในระหว่างพัก



ภาพที่ 14 เป็นภาพชั้นเรียนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3





ภาพที่ 15 เป็นภาพชั้นเรียน ของนักเรียนอนุบาล 3 ซึ่งมีการสอนภาษาอังกฤษเสริมด้วย

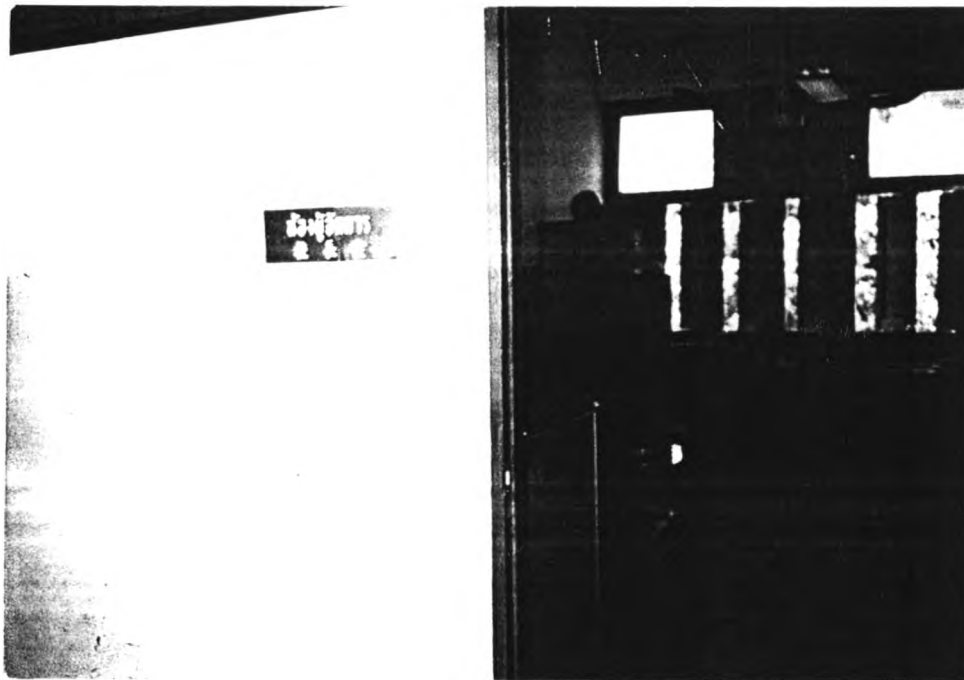


ภาพที่ 16 เป็นภาพการจัดกลุ่มการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล

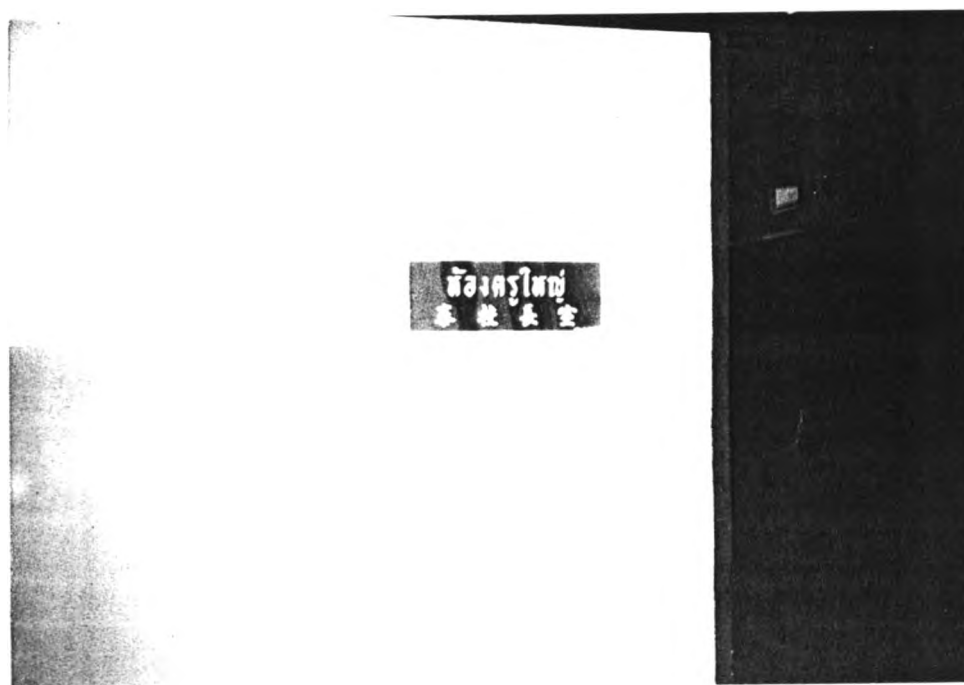


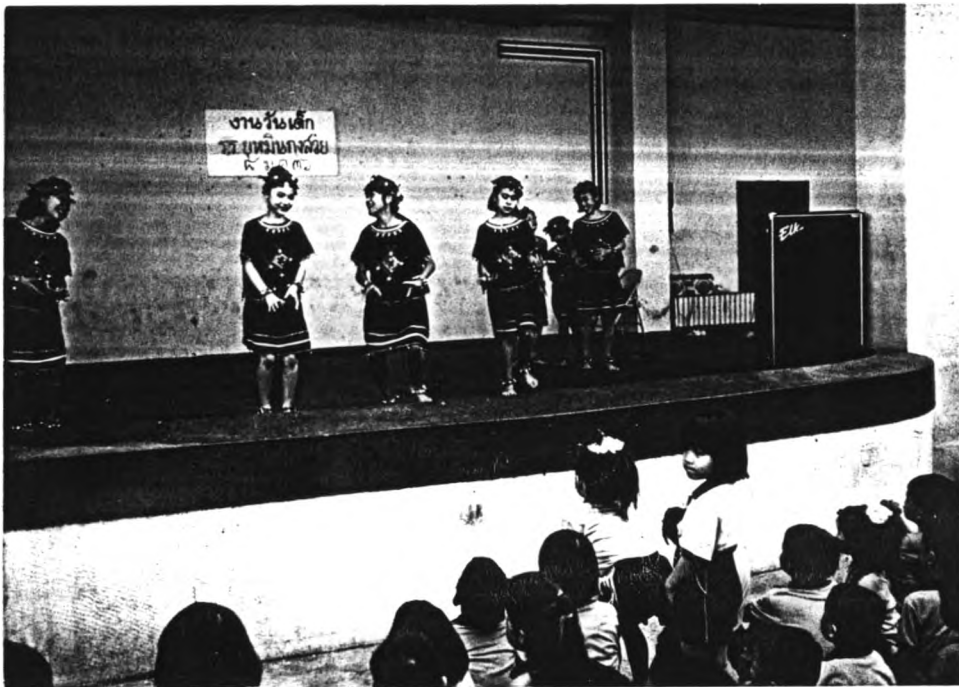
ภาพที่ 17-18 เป็นภาพการเรียนรู้เสริมทักษะของนักเรียนชั้นอนุบาล



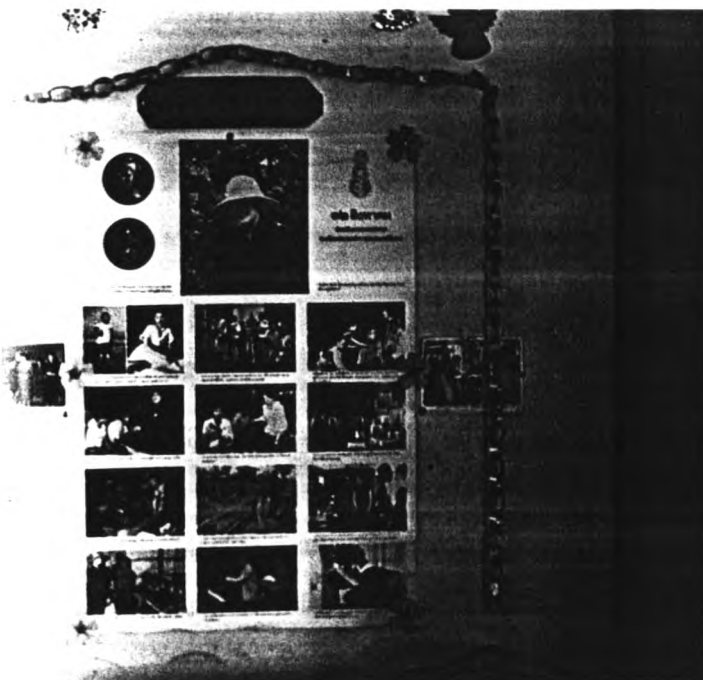


ภาพที่ 19-20 เป็นภาพห้องผู้จัดการและห้องครูใหญ่ สังเกตได้ว่าป้ายซึ่งจะมีทั้งภาษาไทย และ ภาษาจีนแสดงถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรม และการอ้างความคุ้นไป





ภาพที่ 21 เป็นภาพรำของเด็กนักเรียนโรงเรียนยุพินกongsวาย ในงานวันเด็ก ครูจะให้นักเรียน แต่งกายเป็นชนกลุ่มน้อยทางภาคเหนือตามจินตนาการของครู แสดงถึงรูปแบบการผสมผสานทางวัฒนธรรม



ภาพที่ 22-23 เป็นภาพบอร์ดกิจกรรมฝาผนังภายในห้องเรียนหน้าชั้น แสดงถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรมให้นักเรียนเข้าใจในวัฒนธรรมทางศาสนาและจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์ไทย





ภาพที่ 24-25 เป็นภาพกิจกรรมนอกหลักสูตรในงานพิธีแจกประกาศนียบัตรและงานสังสรรค์ของโรงเรียนหิมนกสวาย แสดงถึงการผสมผสานวัฒนธรรมไทยให้นักเรียนอนุรักษ์นาฏศิลป์ของไทยอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติไทย





ภาพที่ 26-27 เป็นภาพการแสดงของนักเรียนโรงเรียนอนุหิมนางสวยในพิธีแจกประกาศนียบัตร และงานสังสรรค์ สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของโรงเรียนในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย





ภาพที่ 28-29 เป็นภาพการแสดงนาฏศิลป์รำไทย ในงานวันเด็ก ซึ่งทางโรงเรียนยุพินกongsวายในปัจจุบัน มีส่วนปลูกฝังและรักษาวัฒนธรรมให้กับเยาวชนจีน







ภาพที่ 30 เป็นภาพการแสดงรำนาฏศิลป์จีนของนักเรียนโรงเรียนยุพินกongsวย ในงานวันขึ้นปีใหม่  
พ.ศ.2537 แสดงถึงโรงเรียนมีการดำรงเอกลักษณ์วัฒนธรรมจีนไว้



ภาพที่ 31 เป็นภาพการแสดงรำนานาชาติจีน ในงานพิธีแจกประกาศนียบัตร และงานสังสรรค์